

ЖАНА: во съ Васъ.....Неаполъ.....Римъ.....

ЖАНА: Флоренция.....Венеция.....

ЖАНЪ: Двореца на Дожитъ.....

ЖАНА: Гондолитъ.....

ЖАНЪ: Везувий!.....

ЖАНА: /усмихва се/ Папата.....

ЖАНЪ: Небожна ли сте?

ЖАНА: Азъ имамъ своитъ вѣрвания.....О, стъсеме дробнич-
ки.....Не бойте се Вий никога, не ще ги чуете....

СЦЕНА 5

Смѣитъ, Шарие и Мария

ШАРИЕ: /влиза бързо съ бутилка въ ръка/ Не се безпокой-
те.....Ето...../Жанъ и Жана се смѣятъ/

Какво Ви е?

ЖАНА: Нищо.....

ЖАНЪ: За бутилката се смѣемъ.....

ШАРИЕ: /добродушно/Нали?Азъ пакъ помислихъ, че ми се
надсмивате?/На Жана/ Дъже ~~пакъ помислихъ~~
налий ни дакото прочета това писмо./подава и
бутилката/